

Folk, gives Lønforbedringer paa Finansloven efter ganske de samme Principper som Lønforbedringer paa Lønningslove. Drejer det sig om Lønforbedringer af nogen væsentlig Betydning, bruger Finansudvalget den Fremgangsmaade at sende Lønningsudvalget Sagen til Erklæring netop for at opnaa saa stor Ensartethed som muligt.

Jeg konstaterer med Glæde, at medens den højtærede Minister slog fast, at jeg ønskede at faa Lovforslaget ført saa nær som muligt op til Kravene fra de 4 Etater, tog Ministeren ikke Afstand derfra paa en saadan Maade, at vi i Henhold dertil maa sige, at intet af de her fremsatte Ønsker kan gennemføres. Jeg maa derfor haabe, at det i Udvalget skal lykkes at faa i alt Fald nogle af Ønskerne imødekommet.

Svensden: Jeg vil knytte nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremkommet om Enkeltheder i Lovforslaget, som jeg ellers mener, man bedst kunde drøfte i et Udvalg. Det ærede Medlem for Fredericia-Kredsen (L. Rasmussen) nævnede saaledes de 16 pCt., som han ønskede strøget. Der kan jeg sige det samme, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofod) udtalte paa det radikale Partis Vegne, at det kan jeg ikke gaa med til. Jeg mener, der maa trækkes en Grænse. Om den akkurat skal være ved de 16 pCt., hører til de Ting, man kan forhandle om i Udvalget. Men der maa trækkes en Grænse, der maa tages Hensyn til, om vedkommende Tjenestemand bruger hele sin Tid og yder hele sit Arbejde i Statens Tjeneste eller kun en lille Del deraf. Vi har f. Eks. Landpostbude, som kun gaar enkelte Timer om Dagen, og for hvem denne Stilling kun er en lille Bibeskæftigelse ved Siden af deres øvrige Arbejde. Jeg mener, at for at faa det fulde Lønningstilskud maa vedkommende have sit fulde Arbejde i Statens Tjeneste.

Det andet Punkt, det ærede Medlem nævnede, var Bestemmelsen om, at Kommunerne skal betale Halvdelen. Min Sympati gaar egentlig i samme Retning som det ærede Medlems, at Staten overtog det hele, fordi Kommunerne er ret godt spændte for og ikke har Lejlighed til at forøge deres Indtægter i den Grad som Statskassen. Men jeg mener, at det er Ting, som vi kan behandle i Udvalget, og jeg skal ikke her komme vidtløftigt ind paa dem.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om Statsbanernes store Udbytte maa jeg sige, at vi vist ikke skal tale ret meget om det. Hvis Statsbanernes Regnskab blev sat nogenlunde forretningsmæssigt op, tror jeg, det vilde vise sig, at det var noget skralt med Udbyttet, selv om det giver en Del mere end oprindeligt paa-regnet. Angaaende Takstforhøjelsen skal jeg heller ikke, skønt ogsaa jeg mener, at det er en Udvej, Staten kan have til at skaffe flere Penge i Statskassen, hvad jeg i og for sig ikke har noget imod skulde ske, komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan Forhøjelse nu kan være rigtig, men det Spørgsmaal bør heller ikke sammenkobles med dette Lovforslag. Alt dette er Ting, som jeg mener, vi kan forhandle om i Udvalget, og som ikke behøver at drøftes vidtløftigt her. Vi har jo givet vor Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Det undrer mig ganske vist noget at høre Udtalelserne af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), thi den Tilslutning, som det socialdemokratiske Parti har givet Finansministeren til det Lovforslag, som foreligger, og som vi alle kendte omtrent, som det er, før det kom til Forhandling her, er en Tilslutning af en egen Art, idet den gaar ud paa at forandre hele Lovforslaget, hver eneste Paragraf deri. Nogen egentlig Tilslutning kan man ikke kalde dette. Uagtet jeg indrømmer, at mit Parti ikke ved den Tilslutning, vi har givet Ministerens Lovforslag, føler os afskaarne fra at være med til at vedtage Ændringer i det, mener vi dog, at hvis der skal være nogen Mening i Tilslutningen, kan vi ikke gaa med til fuldstændig at forandre Lovforslaget, endog nogle af de Hovedpunkter, der ligger til Grund for Lovforslaget. I saa Henseende føler vi os bundne til Ministerens Lovforslag.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds Ordet.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Til det ærede Medlem, som nu talte (Svensden), skal jeg sige, at det heller ikke er Statsbanernes Overskud, jeg har opholdt mig ved, men den store forøgede Indtægt, Statsbanerne har haft, en Indtægt, der har bevirket, at Personalets Arbejde er forøget i vældig Grad, og der har ikke fundet en Nyantagelse af Personale Sted, der tilnærmelsesvis svarer til den forøgede Indtægt. I det Tilfælde, vi